

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

De Archicancellariis Sacri Romani Imperii Ac Cancellariis Imperialis Avlae

Mallinckrodt, Bernhard von
Monasteri[i] Westphaliae, 1640

Lvdovicvs Ivnior, Rex German.

urn:nbn:de:hbz:466:1-11835

compendia eorundem; quorum prius Regnibertus Diaconus, alterum *Radleicus.*
 Dominicus Notarius Radleici vice recognouit; hoc tertio, præcedens *Regniber-*
 quintodecimo regni eius annis. Anno 26 regni eiusdem Regis, V Viggarius *tus. Domi-*
 Cancellarius reperitur; cuius vice literas Ludouici, datas Monasterio Her- *nicus.*
 uordienfi in Westphaliâ, super donatione *Kasarum Dominatarum*, vt habent *VVigga-*
 formalia literarum, cum territorio dominicali in Silihem & Stochem, (loca sunt *rius.*
 diœcesis Monasteriensis) in pagis Dreni & Borkoro, Comitibus Burchardi &
 VVarini, Albertus Subdiaconus, quem cum modò memorato Adalberto *Albertus.*
 Notario eundem censeo, signauit. Extant literæ illæ in Archiuo Abbatia præ-
 dictæ. Deinceps Radlareus (is tamen possit cum prædicto Auentini Rad- *Radlareus.*
 leico idem fuisse) sequitur; cuius nomine notatas reperimus Ludouici Regis
 literas, ab Huberto datas, an. regni eius 29, Hungero Episcopo Vltraiectino, *Hubertus.*
 apud Miræum *lib. 2. Donation. c. 12.* Hungerus ille, vt ex Chronicis Vltraiecti-
 nis docet Compiler magni Chronici Belgici, à Pistorio editi, anno Imperij
 Lotharij Imp. 14; qui incidit in annum Christi, non, vt illic vitiosè legitur, *Rabanus*
 824, sed 854; sedere orsus est, præfuitque annis 13. Sed & Rabanus, Archi- *Archi-*
 Episcopus Moguntinus, Ludouici Regis Archi-Capellanus fuisse videtur: *Episcopus*
 Rabani enim nomine literas eius recognouit Comeatus; vt scribit, nescio *Mogunti-*
 cuius fide, Windeck *de Elector. cap. 12.* *nus.*
Com. eantue.

LVDVICVS IUNIOR, REX GERMAN.

Sub senioris Regis Ludouici cognomine filio, Liudbertus Archi-Episco-
 pus Moguntinus Archi-Cancellariatu functus est, vt vidimus suprà in Ca-
 rolo Crasso; poteruntque huc repeti, quæ illic dicta sunt. Post illum se offert
 Vdalricus Archi-Cancellarius; sub quo Gezo Cancellarium egit. vtriusque *Vdalricus*
 meminit liber Donationum Miræi cap. 23. quos similiter magis puto ad Lu- *Archi-*
 douicum iuniorem, quàm patrem eius pertinere: ita enim subscriptio habet *Episcopus.*
 literarum, quibus *VVasia* siue *VVasda* (Flandriæ regiuncula est, Antverpiæ
 vicina) Theodoro Comiti (Hollandiæ) donatur: Gezo Cancellarius ad *Gezo.*
 vicem Vthelrici (lectio marginis habet Otheldrici) Archi-Episco-
 pi summique Cancellarij recognouit & subscripsit. Datum
 anno Domini 868. Idus Aprilis, regnante Domino Lothovvi-
 co anno 14. Eadem literæ repetuntur in Notitiâ Ecclesiarum Belgij c. 47;
 vbi in notis sequentia Miræus: *Duo fuerunt Ludouici, Reges Germaniæ; & vtrique*
uxor fuit nomine Hemma siue Emma. Prior an. 876; posterior anno 912 obiit. Ad neu-
trum

trum pertinent prædictæ literæ; sed ad illum, quem iuniorem dixi, senioris filium, qui decessit an. 882, vt Regino scribit; quiq̃ue vxorem habuit Luidgardam Saxoniam, quam Cuspinianus alijq̃ue Ludouico Imp. Arnulphi filio non rectè sociant. Nihil autem causæ habuit prædictus Diplomatum editor, cur ad cap. 23 Codicis Donat. sequentia adnotaret: *Ceterum illud Ludouici Diploma mihi suspectum est; quòd ipsi titulus Augusti, aut Imperatoris non tribuatur.* Vthelricus ille cuius Sedis Archi-præsul fuerit, hæcenus reperire nequiu. Hæc autem subscriptio nos docet, quod nescio an apud aliquem Chronographorum memoretur, Ludouicum iuniorem, anno paterni regni 28, in partem sollicitudinis receptum esse; & in inferiori Orientali Francia, id est, Saxonia vicinisq̃ue regionibus, regnare cœpisse. Hanc autem è paternis ditionibus partem tenuisse Ludouicum, Annales Reginonis abundè docent. Præmissa inde probantur, quòd annus Christi nati, qui adscribitur, 868, regni senioris Ludouici quadragesimus secundus sit; ideoque dubitari non debet, illius Diplomatis largitorem non alium, quàm filium esse. Occasio autem & causa, vt id simul attingam, quæ Ludouicum patrem permouisse potuit, an. 854 (in illum enim incidunt primordia regiminis prædicti iunioris Ludouici) filium in regni consortium recipiendi; videtur fuisse expeditio Aquitanica: quòd missus eo ipso anno fuit, spe defectionis subditorum à Carolo Caluo, Rege suo. re autem infectâ inde redijt; quòd expectatione minorem illic bene rem gerendi occasionem inuenisset, vt in *Pithæanis & Fuldensibus* Freheri annalibus legere datur. Vel igitur ante profectionem Rex declaratus fuit, venerationis augendæ ergò; vel in solatium repulsæ & confusionis, postmodum, cùm peregrè non potuisset, in patria regnare iussus est. Accedit & alia coniectura, cur seniori Ludouico prædictum Diploma adscribi non debeat; eò quòd annos nati Christi subscriptos habeat, quod in illius Regis literis, quarum data non nisi annis regni vbique insignitur, insolens est; ac nullibi, quod hæcenus compererim, reperitur. quâ in re stilum Cancellariæ paternæ secutus fuit: nam & ab Imp. Ludouici Pij Diplomatum Æra Christiana regulariter & communiter abest.

Porro Cancellarij memorati *Gezon's*, siue Gifonis nomen, idem videtur esse cum Gifelberti siue Gisberti. Tralatitium enim istis temporibus & vsitatissimum fuit, Germanica nomina, quæ nobis abbreviare, & in monosyllaba contrahere, olim & hodie familiare & frequentissimum est, in Latinum quoque sermonem, terminatione conuenienti emollita, recipere. Hinc *Bernones, Sunzones, Bennones, Gozzones*; indeque per diminutionem factos *Gozelinos, Hezones ac Hezilinos, Menzones, Gunzones, Arnones, Hannones, Buccones, Luz-*
zones,

zones, Eppones, Rothones, Nixones, Ranones, VVulpones siue VVulfones, passim apud antiquos Scriptores reperias: qui cum Bernardis, Sunderoldis, Benedictis, Godofridis, Henricis, Meinhardis, Gundobaldis siue Gundakarijs, Arnoldis, Iohann. Burchardis, Ludouicis, siue Luitprandis, Eberhardis, Rothardis, Nithardis, Reginoldis, VVolfgangis ijdem sunt. Gezonis eodem nomine, Othonis I tempore, Tortonenfis Episcopus fuit, qui subscripsit cum alijs multis literas eius, quibus Apostolica Sedi regalia confirmat, tom.3. Concil. part.2 pag.151. Sed ad propositum post diuagationem me recipio.

CAROLOMANVS REX.

ALter Ludouici filiorum, de quibus hinc extra Casarum numerum agimus, Carolomanus fuit, (de tertio enim Carolo, qui imperauit, inter Carolinae stirpis Casares iam dictum est) Boiariorum Rex, Arnulphi Imp. parens; sub quo Baldonem inuenio in literis, Octinganae veteri Capellae, *Baldo Frising Episcopus.* praecipua a tot iam seculis hodieque venerationis, & religiosarum peregrinationum, miraculorumque frequentia nominatissima, concessis, apud Gevvold. in addit. ad Metrop. Hundj, tom. 3, pag. 61. Illarum subscriptio sic habet: Mandalvvinus Notarius ad vicem Baldonis Cancellarij recognoui. Datae VI. Kal. Mart. an. Christo propitio, primo regni Domini Carolomani, Serenissimi Regis Boiorum, &c. an. Chr. 876. Videndum an non Baldo hic sit eius temporis Frisingensis Episcopus; quem supra in Carolo Crasso VValthonem siue VValdonem vocari *Theodmarus Salisburgensis Archiepiscopus.* vidimus: qua de re satis liquere crediderim. Praeter hunc Theodmarus se offert, Salisburgensis Praesul, (septimus ab Arnone, primo Iuvaviensi Archi-Episcopo, fratre B. Alcuini Abbatis, Caroli Magni praceptoris, a quo Aquila nominatur) * qui quem sub Arnulpho, & filio eius Ludouico, gessit ** vid. Epist. Alcuini 66, 78, & 104.* Archi-Cancellariatum, iam antea sub hoc eorum Auo Patreque Carolomano obiuerat. Testis eius rei idem Gevvoldus, in praedictis additionibus; vbi literae Carolomani hoc modo subscriptae leguntur: Mandalvvinus Notarius ad vicem Theodmari recognoui. Datae V. Id. Sept. anno Christ. propit. tertio regni Domini Carolomani Regis in Boiaria, & primo in Italiâ, DCCCLXXVIII. Apud eundem Gevvoldum etiam sequens recognitio extat: quam ideo addo, ne quis de Archi-Capellanatu eius etiam sub Carolomano obito, dubitare possit: Baldo Cancellarius ad vicem Diotmari recog. an. primo regni Carolomani,

D

mani,